

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/162/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201323
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7818201323.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 1) J. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom v Č. XX, 2) D. V. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom v Č. XX, obaja zastúpení JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 23.197,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 2. apríla 2019 sp.zn. 4Csp/48/2018

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 2. apríla 2019 č.k. 4Csp/48/2018-108, okrem výroku II., ktorým súd zastavil konanie o zaplatenie 2.582,14 € a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 2. 4. 2019 č.k. 4Csp/48/2018-108 uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.615,02 EUR s príslušenstvom (úrokom za úver a úrokom z omeškania), všetko v mesačných splátkach po 300 € s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa dlh stáva zročným v celosti (výrok I.), súd zastavil konanie o zaplatenie 2.582,14 Eur (výrok II.) a priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovaným 1./2/ rade v plnom rozsahu (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 23.197,16 € spolu s 5,39 % úrokom za úver zo sumy 22.558,54 € od 1.11.2017 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 22.742,36 € od 1.11.2017 do zaplatenia. Podanú žalobu odôvodnil žalobca tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 1351722 7 04 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 11. 02. 2015 (zmluva o úvere), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 24 360,00 Eur. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo: - dňa 18. 02. 2015 v sume 3 000,00 Eur, - dňa 18. 02. 2015 v sume 2 400,00 Eur, - dňa 18. 02. 2015 v sume 3 800,00 Eur, - dňa 13. 03. 2015 v sume 14 800,00 Eur, - dňa 18. 02. 2015 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 360,00 Eur sa zaúčtoval pri prvej výpláte medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 196,70 Eur v zmysle čl. V. bod 5.2 zmluvy o úvere. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 5,39 % p. a. úroky medziúveru mesačnou splátkou vo výške 134,75 Eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. V. bodu 5.3 zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 5,39 % p. a. úroky medziúveru. Jednotlivé vklady boli započítané na najstaršie splatné úroky. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. V súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere žalovaní sa zaviazali platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 15,00 Eur a prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Žalovaní sa zároveň zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 46,95 Eur v súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere.

Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 2,90 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 181,70 Eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 15,00 Eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky tým, že nepredložili doklady na preukázanie účelového použitia. Listom zo dňa 21. 04. 2017 žalobca vyzval žalovaných na preukázanie účelového použitia, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade nepredloženia platných dokladov na preukázanie účelového použitia, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko doklady účelového použitia neboli predložené, žalobca dňa 22. 08. 2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca v zmysle čl. X. bod 10.19. úverovej zmluvy zúčtoval nasporenú sumu vo výške 1 604,76 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 24 360,00 Eur, čo predstavuje po započítaní sumu 22 755,24 Eur. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 22 999,06 Eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 22 755,24 Eur, z nezaplatených úrokov za úver vo výške 112,42 Eur, z nezaplatených poplatkov za poistné vo výške 15,00 Eur, z nezaplatených poplatkov vo výške 56,40 Eur a z nezaplatených poplatkov vo výške 60,00 Eur, ktoré si žalobca neuplatňuje. Vzhľadom k tomu, že žalobca si neuplatňuje nezaplatené poplatky vo výške 60,00 Eur, dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 22 939,06 Eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.17. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 5,39 % p. a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola znížená istina pohľadávky v sume 22 755,24 Eur o vykonané vklady v sume 196,70 Eur. Istina tak predstavuje sumu 22 558,54 Eur. Ku dňu 31. 10. 2017 je výška žalobcovej pohľadávky 23 197,16 Eur, pričom pozostáva z: istiny 22 558,54 Eur, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 112,42 Eur, z nezaplatených poplatkov za poistné ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 15,00 Eur, nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 56,40 Eur, 5,39 % p. a. úroku za úver od 23. 08. 2017 do 31. 10. 2017 vo výške 235,02 Eur, 5,00 % p. a. úroku z omeškania od 23. 08. 2017 do 31. 10. 2017 vo výške 219,78 Eur.

3. Právne vec posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka spolu s § 52 ods. 1,2 Obč. zák. a § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spolu s § 511 ods. 1,2, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

4. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bola dňa 11. 02. 2015 platne uzavretá spotrebiteľská zmluva o úvere, teda právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere, ale aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe predmetnej zmluvy žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ medziúver vo výške 24.360,00 Eur, ktorí sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali splácať tak, že mesačne mali poukazovať sumu 196,70 Eur na účet žalobcu. Zo strany žalovaných 1/ a 2/ však došlo k porušeniu ich zmluvnej povinnosti spočívajúcej v predložení dokladov preukazujúcich účelové použitie žalobcom poskytnutého úveru. Z uvedeného dôvodu žalobca ku dňu 22. 08. 2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, v dôsledku čoho žalovaným vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi celú dlžnú sumu zostatku úveru aj s úrokmi.

5. Súd uzavrel, že mal preukázané tvrdenia žalobcu a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy vo výške 20.615,02 Eur solidárne. Žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho im okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške, t. j. vo výške 5 % ročne.

6. Súd povolil žalovaným 1/ a 2/ pohľadávku splácať v splátkach mesačne po 300,00 Eur s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa dlh stáva zročným v celosti. O možnosti splatenia predmetného dlhu v splátkach rozhodol súd na základe žiadosti žalovaných 1/ a 2/ a žalobcom vysloveného súhlasu s jeho splácaním v žalobcom navrhovanej výške (300,00 Eur).

7. Aplikujúc ust. § 144 a § 145 ods. 2 CSP súd na základe dispozitívneho úkonu žalobcu konanie v časti istiny vo výške 2.582,14 € zastavil.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti uvedenému rozsudku podali žalovaní v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (odvolanie podali proti výroku I. a III. rozsudku) a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Porušenie práva na spravodlivý proces podľa odvolateľov spočíva v tom, že konajúci súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyjadril k podstatným skutkovým tvrdeniam a právnym argumentom žalovaných a zároveň nesprávne právne vec posúdil, keďže nevyhodnotil zmluvu o úvere pre absenciu obligatórnych náležitostí za bezúročnú a bez poplatkov. Zároveň priznal žalobcovi zmluvný úrok aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaní poukázali na ust. § 220 ods. 2 CSP, ako aj na skutočnosť, že ústavný súd opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (rozhodnutie IV. ÚS 115/03). Žalovaní konkrétne namietali, že napadnutý rozsudok v odôvodnení vôbec neobsahuje vyjadrenie k prostriedkom procesnej ochrany žalovaných a to, že žalobca nemá nárok na zmluvný úrok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože obsahuje nesprávnu výšku priemernej RPMN, ako aj k ďalším skutočnostiam uvedeným v odpore žalovaných. Citujúc ust. § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy a vyhlášku Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z. žalovaní upriamili pozornosť na to, že za III. štvrtok 2014 bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov 11,16 % a nie 15,52 % ročne. Zmluva teda mala obsahovať údaj o priemernej RPMN vo vyššie uvedenej výške a nie údaje o vážených priemeroch hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Uvedenie nesprávnej výšky priemernej RPMN 15,52 % má za následok absenciu údajov o priemernej RPMN, čo s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy spôsobuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň odvolatelia poukázali na súdnu prax, ktorá sa priklonila k názoru, že dojednané úroky z úveru patria veriteľovi len za dobu do splatnosti úveru a po splatnosti úveru veriteľovi patria už len úroky z omeškania. Upriamili pozornosť aj na uznesenie Ústavného súdu č.k. IV.ÚS 476/2012-14.

11. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto žiadal, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaných o nesprávne uvedenej výške ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa s poukazom na tú skutočnosť, že RPMN nepredstavuje iba údaj o úrokoch, ale o celkových nákladoch úveru, ktoré musí dlžník zaplatiť za požičané peniaze (t.j. aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom). Žalobca má za to, že v úvere uviedol údaj o RPMN správne, a to pri stavebnom úvere 4,8% ročne a pri medziúvere 6,3% ročne. Žalobca sa teda nestotožnil ani s názorom žalovaných o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu uvedenia nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Ďalej poukázal na to, že nárok na úroky za úver má veriteľ aj popri úrokoch z omeškania, keďže to nevyklučuje žiadne ustanovenie platných právnych predpisov. Zdôraznil, že úver je odplátnym právnym úkonom a odplatu predstavujú spravidla úroky. Citujúc ust. § 497 a § 502 ods. 1 Obch. zák. žalobca uviedol, že v prípade, ak by porušením povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého žalobca požiadal o zaplatenie celej pohľadávky, by zanikol veriteľ nárok na zaplatenie úrokov za úver, by dlžník v dôsledku porušenia povinnosti získal pre seba výhodnejšie postavenie, nakoľko by sa „zbavil“ povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie. Uvedené by bolo výhodou, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Okrem toho ide o hlavný predmet plnenia, ktorý je vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, t.j. nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Zosplatením pohľadávky zmluva o úvere nezanikla, teda práva a povinnosti z nej pre zmluvné strany naďalej trvajú. Občiansky ani Obchodný zákonník v žiadnom ustanovení neurčuje, že po splatnosti pohľadávky z úveru zaniká nárok na riadny úrok ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov. Bezúročnosť úveru odporuje kogentnému ustanoveniu § 497 Obch. zák.

12. Žalovaní v odvolacej replike zotrvali na tvrdeniach uvedených v odvolaní. Argumenty žalobcu o správnosti RPMN sú bez právneho významu, nakoľko žalovaní v odvolaní uvádzajú, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN a nie nesprávny údaj o RPMN. K problematike úrokov po zosplatnení poukázali na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 33 Odo 657/2005 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6 Co 190/2014, spolu s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12 Co 311/2017. Žalobca podľa nich nemá nárok na zmluvný úrok aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu.

13. Žalobca v odvolacej duplike a žalovaní vo vyjadrení k odvolacej duplike zotrvali na svojich stanoviskách.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom odvolaciemu prieskumu nebol výrok II., ktorým súd zastavil konanie o zaplatenie sumy 2.582,14 €, nakoľko tento výrok nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť. Odvolaním bol napadnutý iba vyhovujúci výrok I. a súvisiaci výrok III. o trovách konania (v rozsudku nesprávne označený ako výrok II.).

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

16. Rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a tým došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

17. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovaným, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

18. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

19. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným zákonným ustanovením, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

20. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa teda musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

21. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti nemá. Odôvodnenie rozsudku nie je dostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu súd nezrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov,

zo skutkových zistení nevyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Zároveň nepodal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávnych zákonných ustanovení. Z týchto dôvodov odvolací súd musí konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je obhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok nepreskúmateľný.

22. Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

23. V konaní žalovaní 1/ a 2/ už v odpore namietali, že:

1. zmluva o úvere zo dňa 11. 02. 2015 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (preto sa daný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov): a) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, b) zmluve nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

2. zmluva obsahuje nesprávnu výšku priemernej RPMN, ktorá mala byť podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 vo výške 11,16 % a nie 15,52 %.

3. žalobca nemá nárok na zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru. Veriteľovi patrí zmluvný úrok len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

24. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okrem poukázania na nespornú skutočnosť, že medzi stranami sporu bola dňa 11.2.2015 uzatvorená spotrebiteľská zmluva o úvere (a nevyhnutnosť posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, ale aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy a zákona o spotrebiteľských úveroch), iba konštatoval, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Následne konštatoval, že na základe predmetnej zmluvy došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti žalovaných (spočívajúcej v predložení dokladov preukazujúcich účelové použitie poskytnutého úveru). Žalobca preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, v dôsledku čoho vznikla žalovaným povinnosť vrátiť žalobcovi celú dlžnú sumu spolu s úrokmi, na základe čoho súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

25. Napriek námietkam žalovaných súd vôbec nevysvetlil na základe akých úvah dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a ako sa vysporiadal s tvrdeniami žalovaných. Rovnako z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nie je možné zistiť ako vyhodnotil námietku žalovaných o nesprávnej výške priemernej RPMN.

26. Zároveň žalovaní už v odpore namietali, že veriteľovi patrí zmluvný úrok len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, kde poukázali aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky a odborný článok, ktorý je verejne dostupný. Súd prvej inštancie sa napriek uvedenej námietke touto otázkou vôbec nezaoberal a neozrejmil akým spôsobom sa s ňou vysporiadal, resp. na základe akých úvah dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu v celom rozsahu vrátane zmluvných úrokov za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

27. Odvolací súd preto považoval za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaných o porušení ich práva na spravodlivý proces v dôsledku toho, že konajúci súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyjadril k podstatným skutkovým tvrdeniam a právnym argumentom žalovaných. Odvolací súd tak nemohol vyhodnotiť ne/správnosť právneho vec posúdenia, keď súd nevyhodnotil zmluvu o úvere pre absenciu obligatórnych náležitostí za bezúročnú a bez poplatkov a priznal žalobcovi zmluvný úrok aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

28. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a odvolaciemu súdu neostalo iné iba napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie náležite sa vysporiadať so všetkými tvrdeniami a námietkami žalovaných. Bude potrebné dôsledne posúdiť či zmluva o úvere zo dňa 11. 02. 2015 neobsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa toho posúdiť či sa daný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň vyhodnotí či zmluva obsahuje ne/správnu výšku priemernej RPMN podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušné obdobie. Dôsledne sa bude zaoberať aj procesnou obranou žalovaných, že žalobca nemá nárok na zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru, t.j. posúdi či mu patrí zmluvný úrok len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

30. Na doplnenie vo vzťahu k poslednej spornej otázke (nároku na zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru) odvolací súd dáva do pozornosti, že NS SR zaujal stanovisko k tejto problematike v uznesení zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, v zmysle ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

31. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).